

VECKOBLADET

5

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar

1985 11:e årg

Lösnummerpris 2:00

Fredagen den 8 februari

Vårdkamp på Väster

Väster har fått en egen vårdcentral, Måsen, vilket är bra. Västers befolkning tas om hand av 4 vårdlag och varje vårdlag består av distriktsläkare, distriktsköterska och undersköterskor. Distriktsköterskan är nyckelpersonen och hon har ansvar för hälso- och sjukvården av både barn och vuxna. Den gamla BVC på Steglitsvägen är flyttad till Måsen och barnsköterskorna därifrån är numera distriktsköterskor med ansvar för såväl gamla som unga.

Idén är fin, tycker vi, men i praktiken har det inneburit en försämrad barnhälsovård. Mottagningstiderna har blivit färre och kortare. Föräldrar får numera inte tillfälle att träffa någon barnläkare. Den kontakten sköts av distriktsköterskorna ca 1 gång per månad. Gamla BVC fungerade som träffpunkt för föräldrar till spädbarn, och så har det tyvärr inte blivit på Måsen.

Försök till protestaktioner mot dessa förhållande har förekommit, men stoppats.

Vi anser att BVC har en viktig funktion att fylla som formellt och informellt stöd för barnfamiljer. Den förebyggande vården är viktig och får inte skäras ner.

Vi kräver att den nya Vårdcentralen får ökade resurser, så att barnhälsovården inte försämrats.

Enligt ett rykte planeras ytterligare en försämring för de boende på Väster. Det lär finnas en utredning som föreslår att Folk tandvården på Steglitsvägen alternativt den på Norra Fåladen slås samman med Folk tandvården på Tvärgatan i centrum. Vilken stadsdel det än kommer att gälla, är det lätt att inse att det kommer att innebära sämre tandvård för de som bor där.

Längre köer och ökad anonymitet!

Idag är det inga problem för skolbarnen att själva ta sig till tandläkaren, men hur går det sen?

Lika viktigt som mediciner och amalgam, om inte viktigare, är igenkännandet, det personliga bemötandet och tiden för varje individ för ett gott vårdresultat.

VPK! Driv dessa frågor! Förhindra försämringarna när det gäller den förebyggande barnhälsovården!

Cecilia och Anna-Stina

Ovårdad snäppa

Datastuga för datasugna (flickor)

Sommaren 1984 fanns under tre veckor, en datastuga företrädesvis riktad till flickor, öppen på Strömbergsskolan. Behovet att sprida slik kunskap inom denna grupp är som bekant bara alltför uppenbar. Erfarenheten var, att möjligheterna att lära sig hantera denna tekniska utrustning, trots de goda intentionerna främst kom att utnyttjas av pojkar, fascinerade av bl.a. dataspelens möjligheter. Marie Nordström (fp) hade i en skrivelse uttryckt önskemål om en fortsättning av verksamheten under sommaren 1985. I skolkansliets förslag till beslut hade den grundläggande avsikten att verksamheten skulle riktas just till flickor helt fallit bort. Detta opponerade sig vpk med skärpa emot. Resultatet blev att vpk med stöd av bl.a. moderaten Louise Rehn(!) fick gehör för sitt förslag till skrivning.

När det gällde ärendet "Förslag till samlad skoldag på lägstadiet läsåret 85/86" beslöts i fullständig enighet om en fortsatt försöksverksamhet. Här yrkade vpk på att skolförvaltningen skulle verka för *minst* en gemensam utbildningsdag per läsår för samtlig berörd personal inom samlad skoldag, något som också blev skolstyrelsens beslut!

Dagens höjdpunkt skulle bli fördelningsprinciperna angående resursfördelningen för gymnasiet och grundskolan.

I gymnasieskolans fall beslöts provisoriskt att för första gången medlen skulle portioneras ut efter

sociala behov. Nittio procent av förstärknings- och SAS-resursen skall fördelas jämnt mellan skolorna, medan de tio procent som blir över skulle gå till Katedralskolan (40%) och Polhem(60%). En mera ingående analys av resursbehovet kommer att göras under nästa läsår.

Den förväntade stora skärmytslingen uteblev helt då beslutet om grundskolans resurser bordlades till nästa sammanträde. Detta då centrala MBL-förhandlingar pågår. Emellertid uttryckte en majoritet (s,vpk,mp) en vilja, att en större del av den resurs som utdelas till icke undervisningsverksamhet nu skall fördelas efter samma principer som gäller för undervisningsverksamhet, dvs efter sociala behov (en miljon mot föreslagna 200 000:-).

Slutligen tog skolstyrelsen beslut om att stödja Mp:s motion om bildandet av en lokal icke-kommersiell, folkägd TV-förening med anledning av Kabel TV försöksverksamheten i Lund. Detta för att motverka "att yttrandefriheten idag fortfarande är graderad efter tillgång till kapital och maktpositioner" för att följa motionärernas skrivning. Närmare beslut om utformning av TV-föreningen (stiftelse, konsumentkooperativ etc.) överläts med varm hand till fullmäktige.

OM/BK

Ge bort Veckobladet — gratis

Veckobladet firar i år sitt 10 års jubileum men fortfarande är inte alla lundabor prenumeranter.

Vi vill gärna att fler ska läsa Veckobladet. Säkert har du kamrater, vänner, ovänner eller andra som inte läser Veckobladet men som kanske skulle vilja.

Om du skickar in namn och adress på alla dessa dina bekanta så skickar vi VB till dem under 4 veckor. Sista veckan frågar vi om de vill fortsätta. Alltså, skicka in namn och adresser till Veckobladet, Bredgatan 28, 222 21 Lund eller ring Göran Persson 14 16 12.

Bättre kvalitet på morötterna

Borgarna hyser förhoppningar att vinna valet vilket i och för sig tål att diskuteras. Vad dom skall göra med regeringsmakten är något oklart.

Vad är man ense/oense om?

Ett mål är man dock överens om, att minska den offentliga/gemensamma sektorn. Efter engelskt föredöme skall de statliga företagen privatiseras. Moderaterna och folkpartiet vill gå längst (vad är förresten skillnaden mellan en moderat och en folkpartist) och sälja det mesta. Centern nöjer sig till en början med Vattenfall som man tror är värt 100 miljarder. Andra bedömare tror att man inte får mer än ca 50 miljarder.

Förslaget att sälja Vattenfall väcker en rad tankar, förutom att förslaget är ekonomiskt dåligt även i borgerlig bemärkelse.

Att sälja Vattenfall är ju att sälja en rad kärnkraftverk. Hur går det då med avveckling och kontroll?

Och även om man inte säljer kärnkraftverken utan "nöjer sig" med vattenkraften. Fordrar inte avveckling av kärnkraften en total kontroll över elproduktionen för att vara möjlig?

Och den dag då kärnkraften avvecklas och en brist på el uppstår måste staten kontrollera prissättningen för att inte elpriserna skall stiga kraftigt.

Motiven för alla nedskärningar sägs ju vara ekonomiska.

Staten står i skuld.

Men om nu Vattenfall ensamt är värt 50-100 miljarder, vad är då SJ, Pripps, LKAB värda? Vad är en meter motorväg värd eller en bro? Vilket värde har riksdagshuset?

Om det hade varit möjligt att göra en balansräkning för staten borde resultatet bli att finanserna är goda. Att inte finansiera investeringarna över flera år är ekonomiskt osunt. Det finns uppenbart utrymme för att utöka den offentliga sektorn.

Borgarnas attacker mot den offentliga sektorn och deras spariver är snarast ideologiskt och politiskt betingade.

Det finns uppenbara brister i den offentliga sektorn.

Den är i vissa delar förtryckande, fungerar delvis ojämnt. Är byråkratisk och stelbent. Detta är ting som dock kan förbättras. Den offentliga sektorn är överlägsen den privata.

Medlen att lösa den offentliga sektorns problem är bättre demokratis insyn och kontroll.

Borgarna och främst moderaterna vill hindra den offentliga sektorn. Det är därför naturligt att moderaterna och centern i Lund motarbetar kommundelsnämnderna.

Om borgarna vinner valet kommer de att fortsätta att sabotera den offentliga sektorn.

Därför.

Må VPK vinna valet. Öka den offentliga sektorn. Bättre demokrati.

Bra service åt alla.

Boris Holm, socialdemokratisk suppleant i Miljö- och hälsoskyddsnämnden lyckades med ett lågmält men passionerat inlägg få de borgerliga ledamöterna i nämnden att stödja vpk:s förslag om att avstyrka Lunds energiverks ansökan om att få fortsätta att bränna avfall i Ångkraftverket vid Lasarettet.

Därmed kunde nämnden fatta ett enhälligt beslut i frågan. Det finns en viktig poäng i det. Ärendet har nämnden fått på remiss från Länsstyrelsen, som är beslutsfattande myndighet. Kan Länsstyrelsen nu gå emot en enig Miljö- och hälsoskyddsnämnd, när dessutom andra remissinstanser som Skånes Naturvårdsförbund gått på samma linje? Den som överlever får se.

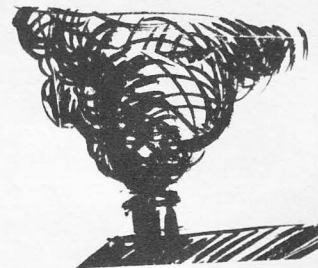
Nu är ju Ångkraftverket en kommunal anläggning. Därför kan kommunen naturligtvis, oavsett vilket beslut Länsstyrelsen fattar, se till att sopförbränningen där upphör. I en skrivelse till kommunstyrelsen för nämnden också fram som sin mening, att denna bör ser till att avtalen med avfallsleverantörerna omedelbart sägs upp och att avfallet överförs till SYSÄV.

Nej till kolvatten

Energiverken söker också tillstånd för försök med kolvatteneldning i ÅKV. Även här yrkade vpk avslag med hänvisning dels till hälso- och miljöproblem för kommunens invånare, dels till sådan eldnings bidrag till försurningen. S och mp stödde detta förslag, enligt vilket Miljö- och hälsoskyddsnämnden också uttalade, att anläggningen måste konverteras till något mindre hälso- och miljöskadligt bränsle, förslagsvis naturgas. Borgarna röstade emot.

Den nya majoriteten

Denna "nya majoritet" har vunnit en rad omröstningar i nämnden på sista tiden. Vid januarisammanträdet röstade den till exempel igenom ett socialdemokratiskt förslag om att uppmåna kommunen att vid inköp av t.ex. potatis och morötter välja sorter, som inte kräver kemiska bekämpningsmedel och att överhuvudtaget se mer till livsmedlens kvalitet och inte bara låta lägsta anbud vara avgörande. Även här röstade borgarna emot.

Av de borgerliga ledamöterna i nämnden är det sällan någon annan än ordföranden Olof Lindgren, fp, som yttrar sig. Ibland blir man lite nyfiken på vad de tycker och varför. Olle Krantz(s) kunde den här gången inte stilla sin nyfikenhet. Efter det att s, mp och vpk i en dryg timme hade diskuterat avfall, kolvatten, olja och naturgas ställde han den tämligen raka frågan "Vad tycker ni?" Något svar fick han inte. Inte förrän förvaltningschefen och stadsläkaren med gemensamma krafter formulerat ett motförslag åt dem i kolvattenfrågan och Boris Holm hade fått dem att ta reson i avfallsfrågan. Kommunalpolitiken är fantastisk.

LS

Mera kunskap

Mer om kvinnors villkor kan du få veta på Bona, den nyligen startade marxistiska folkhögskolan i Östergötland. Veckan före midsommar blir det kurs om "Patriarkat och marxism". Spännande va! Tänk om marxismen kan utvecklas så att även reproduktionsarbetet, som mest utförs av kvinnor också kan få ett värde. Både män och kvinnor är välkomna till denna kurs.

Den sommarkurs som vänder sig enbart till kvinnor i år har rubriken "Kvinnor och naturvetenskap".

Om du har möjlighet att slå dig lös en hel termin kan du under våren -86 studera "Kvinnoliv i förändring" under hela 15 veckor.

Kursprogrammet är under upptäckning. Jag fick inblick i verksamheten, då jag gångna helg deltog i en uppföljning av kvinnokursen från i somras. Vi ska nu försöka ha en ärligen återkommande träff för kvinnor, som varit på kvinnokurs, nästa gång redan i november, då ytterligare kortkurser avhållits på Bona. Då kan radikala kvinnor i och utanför partiet träffas och utbyta erfarenheter och stimulera varandra till aktiviteter runt om i landet.

Många fler än de kurser jag nämnt kommer förstås att arrangeras på Bona. Bästa sättet att inte missa kursinformation, är att bli medlem i Bona stödförening. Det blir du genom att sätta in 30:- på pg 720682 - 4.

Iris Nilsson

Så var det dikten:

Nedanstående dikt är tagen ur Ideon-tidningen nr 1 1984. Vad en orolig läsare frågar sig efter att ha läst detta nätta alster är förstås: vem smorde vem, på vilket sätt och varför?

Recept på en forskningsby

*Koka ihop en stiftelse.
Smörj en kommun.
Bottna med ett fräscht universitet.
Skvätt över lite teknisk forskning.
Häll i en envys landshövding.
Tillsätt rikligt med mark.
Rör ner en arkitekt.
Blanda med några nävar byggare.
Knoppa av ett dussin gröna företag.
Spå ut med mogen industri.
Rör om - låt det jäsa och pysa.
Salta med kapital.
Krydda med kreativitet.*

To Moscow! To Moscow!

Det finns en värld utanför Lund, påstås det. Maria Sundqvist som lett Lunds kommunistiska blåsorkester, har skickat VB-redaktionen ett brev från Chicago, där hon för närvarande vistas tillsammans med sin förstetrumpetare Sven "Nalle" Björnsson. Ett exempel på Chicagohumor medföljde även. För övrigt är Maria för tillfället Veckobladets ende prenumerant i Chicago.

TO MOSCOW!

Att gå på teater i Chicago är DYRT! Trots annonser och donationer från företag och privatpersoner, är biljettintäkterna viktiga. De flesta teatrar har knutit till sig en stampublik, som prenumererar på alla uppsättningarna under en säsong. Fattiglappar, som jag, måste hålla ögonen öppna efter extrapriser ("2 för 1 kväll"), titta efter rabattkuponger (bland mat och kläder kan det även finnas en teater), gå på "previews" före premiären, försöka på HOT TIX (halva priset speldagen), dela ut program för en fribiljett eller sitta på golvet för halva priset.

När jag i onsdags stappade hem från Steppenwolf Theatre (trottoaren var isbelagd och jag hade tillbragt 3 timmar på golvet) där jag sett Tjechovs "3 systrar", tänkte jag på hur svårt det är att medvetet politisera en pjäs.

Förra vintern stredade jag runt Sverige för att se alla "3 systrar" som mitt i Norrén-febern gick som en epidemi, från Operabaletten till de fria grupperna. Särskilt spännande var det förstas att se Peter Oskarsons uppsättning med Gävle Folkteater och en stjärnspäckad rollista med "vänsterns egen Anders de Wahl", Sven Wollter, som Vershinin. Folkteatern är en vänsterradikal profil och såarten är alltid medvetet politisk, betoningen ligger på gruppteater. Och ändå blev de sociala och politiska linjerna mycket tydligare på Steppenwolf, trots att de påstår sig inte vilja pyssla med den "sociala microcosmen", utan beskriva "olika sidor av den mänskliga naturen och den ryska folksjalen".

Mot bakgrund av Rysslands industrialisering och den jordägande klassens fall, får vi följa hur systrarnas dröm om att få återse Moskva går i kras. Pjäsen behandlar Drömmen Om Ett Bättre Liv, och hur det blir när man inte planerar, utan bara dagdrömmar. Systrarna tror att allt "ska bli bra" och "som när pappa levde" bara de kommer till Moskva, Vershinin drömmer om ett bättre liv i en bättre värld, byggd på kultur och bildning. Han har långa utläggningar om detta hemma hos systarna. Han rusar bara hem ibland när frun försökt förgifta sig, och träffar Maria, mellansystern, i smyg. Hon är också gift och behandlar sin man illa, de förtjänar verkligen inte att få varandra. Ändå snyftar publiken sig igenom avskedsscenen; det är ändå nåt speciellt med omöjlig kärlek.

Sälunda talar man nostalgiskt om det förlutna, med hopp om framtiden – men gör ingenting. Allt medan brodern spelar bort godset och uppkomlingen till svägerska tar alla chanser att breda ut sig.

Som ni kanske anar eller vet kan det ibland vara ganska dystert

att se den här pjäsen. Men jag hade en fantastisk trevlig och rolig kväll på Steppenwolf. De hade verkligen tagit fasta på nåt som Tjechov lär ha sagt i samband med en uppsättning. Nåt sänt här: Visa inte, vid ett enda tillfälle, en sorgsen min. Människor som länge burit sorg i sina hjärtan är vana vid det och visslar bara, och försjunkna ofta i tankar.

Här har vi själva kärnpunkten; systrarna vet egentligen ingenting om det som pågår utanför hemmets väggar, och att tillvaron kan ha en annan form än den de uppfattats till. Men Chicagosystrarna börjar Ana att det är nåt nytt de måste lära sig, nya spelregler. För första gången fungerade slutrepliken "Om vi bara visste", när de står ensamma kvar mitt i förödelelsen och betraktar tranornas flykt.

Utropet "Till Moskva, till Moskva" blir ju alltid lite dubbeltydigt. Här hörd på bredaste Midwestaccent. I Gävle hörde alla "Till Stockholm, till Stockholm" som tolkning av teatergruppens längtan. Spelplatsen var kyrkan mitt emot stationen, dit hela publiken rusade efter föreställningen för att ta tåget till Stockholm.

Om nostalgi och drömmar finns det mycket att säga i denna stad byggd på illusioner. Här är det fel på vädret när kvinnorna fryser i högklackade, tunna skor i vinteryran. Här är det fel på en själv, när livet inte blir så lätt som reklamens fotomodeller visar. Här röstar man på den döde borgmästaren Daley's son, för att allt ska bli som förr.

Själv säger jag snart "Till Lund, till Lund" och "hej hej" till alla kamrater, särskilt blåsorkestern.

Maria Sundqvist
numera under benämningen
Mary Sunkist

Från Universitetet

"Kjell Dahlström ... ska sluta forska", kunde vi läsa i tidningen förra veckan. Ack, det var längesen, säger välplacerade iakttagare som VB har talat med. Visserligen har han haft tjänst och uppburit lön som forskarasistent, men det är något annat.

Nej, Kjell Dahlström har för längesen gett sig politiken i våld, och det är en absorberande sysselsättning, det vet många av VB:s läsare. Nu har han alltså blivit partisekreterare (eller vad det heter) i miljöpartiet.

Vi tycker att Kjell Dahlström har gjort rätt. Det görs så mycken medioker forskning i Lund men sker så lite av politiskt nyskapande, trots Vpk's insatser. Det sägs att KD var mannen bakom miljöpartiets festliga gula kub på Märtenstorget, och såna nyskapelser måste vara mer värda än forskningsrapporter som nästan ingen läser.

För lär det även ha funnits vpk-forskare som gjort något liknande.

Gr

Veckans citat har vi klippt ut i Flammen.
Rubriken till huvudartikeln:
"Högerns avsikt med 'Bodström-affären':

- Vill förhindra korrekta relationer med Sovjetunionen"

Månadens Chicagovits

Tyfus?

Apropå den nya krogen Eros runt hörnet från redaktionen. Den ligger i Svenska Typhus gamla lokaler. Vad säger miljö- och hälsovårdsnämnden om det?

Bredgatan 28, 222 21 Lund. Tel 046/12 74 95 (onsd efter kl 18.00)
 Postgiro 17 459-9. Prenumeration 80.-/år.
 Sättning och lay-out: VB-red på acupress, Lund.
 Tryck: acupress, Lund. Ansvarig utgivare: Monica Bondesson.
 Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsman-
 nens egendom. Red förbehåller sig rätten att korta insändare. För
 obeställt material ansvaras ej.

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet,
 Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress:

Postnummer: Postadress:

Ijugarbänken

Fem kommunalpolitiker i Lund bjöd Veckobladets redaktör på middag. En animerad debatt utbröt, men så här i efterhand har det vatsat runt olika versioner om vad VBs redaktör egentligen bjöds. VB har låtit en annan redaktör, än den som var närvarande, fråga politikerna vad de egentligen bjöd redaktören på.

Lennart Ryde (m)

Min diskretion förbjuder mej att berätta det, men så här i förtroende, vi hade lagat maten själv.

Larry Andow (s)

Endast det bästa var gott nog åt redaktören, redaktören.

Nils-Arne Andersson (c)
 Självklart inga utländska råvaror!

Kjell Dahlström(mp)
 En del hade nog varit i säck innan det kom i pase.

I Lund har vi inte råd med sådana läckerheter som i huvudstaden. DN bjöd ju ministern på kalvstek och fina viner. Vi håller oss under steken, men över knäskälarna. Osso bucco går ässe bra.
 1 kg kalvlägg i ca 5 cm skivor
 2 morötter
 2 gula lökar
 en burk tomaters
 en bit rotselleri
 2 dl vatten eller vin
 1 vitlöksklyfta

salt, svartpeppar, 1 buljongtärning, lagerblad, timjan, basilika, citronskal, persilja. Fräs grönsakerna i margarin i en gryta. Vänd läggen i mjöl och bryn på båda sidor. Häll vin i grytan och lägg i lägg, vitlök, salt, kryddor, buljongtärningen och persiljekvistar. Koka på svag värme under lock i 1 1/2 timme, tillsatt ev mer kryddor, lite strimlat citronskal och klipp persilja över. Servera med ris.

Det våras för filmstudion

Alla lundabors filmstudio (desslikes alla tiders äldsta filmstudio i Sverige) har så smått dragit igång. Godards Till sista andetaget inledde i lördags. Den ingår i en cirkel med enbart Godard-filmer, 9st. Une femme est une femme, Alphaville, La Chinoise. Den andra "småcirkeln" i vår behandlar strukturer i western-film med slagnummer som The Shane och High Noon, för att inte nämna de fantasifullt betitlade För en handfull dollar och För några få dollar mer.

I stora serien rullar filmerna som vanligt fram på bredare front med Coppola, Güney, Fuller Tanner, Bresson, Wenders o.a.

Totalt 12 filmer i denna serie som kostar 55:- (exkl. medl. kort 25:-) Cirkelarna kostar 60 resp 40 kr och lördagsserien, som inte heller i år saknas (och många skulle sakna den) får man för 45 kr, 12 filmer även här med Aska och diamanter av Vajda, Pickpocket av Bresson och Orson Welles version av Falstaff som de ryktbaraste bland de övriga i denna serie som är mera lagd åt det filmklassiska hållet med övervägande 60-talsfilmer.

Medlemskort löses före visningarna som äger rum på Sparta. Tider och annat upplyses man om i den dagliga pressen och icke i detta veckoblad. Gå och se!

AE

Sista chansen

Detta nummer är det sista för er som inte förnyade prenumerationen vid årsskiftet!

Vi har dessutom fått in tre (3) anonyma inbetalningskort. De som betalat anonymt får inte heller fler Veckoblad. Hör av er till Göran 14 16 12 om ni ångrat er.

VPK IF: träning på Lerbäcksskolan Lö 9 febr kl 16-18.

BLÅSORKESTERN Sö 10.2. No-vetter kl 18, orkestern kl 19. - Kl 16 spelar vår dirigent Birgit med stadsorkestern i Stadshallen. På programmet finns bl a en spännande trombonkonsert. Så gå gärna och lyssna.

IB Presstopp för Vpk-lunds IB 9/2 inför kommunmöte 27/2

MÖTE till Erik Nilssons minne anordnas Lö 16.2 kl 13. Medeltids-salen Folkets Hus.

INGEGERD WEDIN fortsätter sin seminarierie om kvinnornas gamla historia Må 11.2 kl 19-21 Hörsalen Stadsbiblioteket. Ämne: Polväxlingen.

STADSDELSGRUPP VÄSTER träffas To 14.2 kl 19.30 i KK lokalen Örnvägen 90 på Papegölyckan

KOMMUNALPOLITIK Kompol gruppen sammanträder Må 11.2 kl 19.30 VPK lokalen Bredgatan Ämne: Trafikpolitiken i Lund

VECKOBLADET

DENNA VECKAS REDAKTION Karin Blom, Lars Borgström och Lars Nilsson

KONTAKTREDAKTÖR nästa vecka: Lars Nilsson 14 96 14